

Η “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής των Μυροφόρων

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

16 Μαΐου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3546)

Ο ΓΟΓΓΥΣΜΟΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 16η Μαΐου 2021.

ΕΤΟΣ 69ον

16 Μαΐου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3546)

Ο ΓΟΓΓΥΣΜΟΣ

Οι άνθρωποι ζητούμε από χώρους όπως η Έκκλησία την τελειότητα. Νά ακολουθούν τα δικά μας θέλω, τα δικά μας πρότυπα, νά μήν υπάρξει ψεγάδι στον τρόπο πού λειτουργούν. Κι αν μάλιστα βλέπουμε ότι κάτι δέν πάει καλά, κουνούμε περιφρονητικά τό κεφάλι καί λέμε ότι δέν υπάρχει λόγος νά ακολουθούν οι υπόλοιποι άνθρωποι έναν θεσμό πού δέν μπορεί νά μεταμορφώσει τούς οίκείους του.

Τέλειοι ἢ ἀγωνιζόμενοι;

Ὅμως ἡ Έκκλησία δέν εἶναι χώρος τελείων, ἀλλά σῶμα πού ἀποτελεῖται ἀπό μέλη πού θέλουν νά ἀγιαστούν, ἀνθρώπους πού ἔχουν τά προτερήματα καί τά ἐλαττώματά τους, πού ἀγωνίζονται, πέφτουν καί σηκώνονται, πού ἔχουν τό ἐγώ τους καί τόν πειρασμό νά τούς ταλαιπωρεῖ. Κάποτε ἡττώνται. Ὅμως δέν μένουν στήν ἡττα τους. Παλεύουν νά βροῦνε λύσεις σύμφωνα μέ τά κριτήρια τῆς ἀγάπης. Δέν μένουν στον γογγυσμό, στή μόνιμη γκρίνια δηλαδή καί τή μεμψιμοιρία πού ταλαιπωρεῖ πολλούς. Διότι ὁ γογγυσμός ἔχει νά κάνει μέ τήν ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου νά διαμαρτύρεται, διότι δέν βρίσκει τά πράγματα ὅπως τά θέλει, χωρίς νά εἶναι πρόθυμος νά ὑπομείνει, νά συγχωρήσει, νά ἀνεχτεῖ. Ἡ Έκκλησία ὅμως ζητᾷ ἀπό τούς ἀνθρώπους νά πορεύονται μέ εἰλικρίνεια, ἀλλά καί διάθεση νά συνυπάρξουν, καί ὄχι νά τονίζουν τίς διαφορές τους.

Ἡ πρώτη ἐκκλησιαστική κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων, μολονότι εἶχε τά χαρακτηριστικά τῆς ἀγάπης, τῆς κοινοκτημοσύνης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ γιά τήν πίστη, τῆς ἀπόλυτης ἐνότητας, γρήγορα ἀρχισε νά ἀντιμετωπίζει τίς πρώτες δυσκολίες. Τόν γογγυσμό. Οἱ ἐλληνόφωνοι παραπονιούνταν γιά τούς ἐβραϊόφωνους, διότι οἱ τελευταῖοι, πού εἶχαν τήν εὐθύνη γιά τή διανομή τῶν τροφίμων, ἀδικοῦσαν στή μοιρασιά τίς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ζ' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμῶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκατεργήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠϋζανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

χῆρες, πού προέρχονταν ἀπὸ τίς ἐλληνόφωνες οἰκογένειες (Πράξ. 6,1). Τό αἰώνιο πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τροφή. Ἀκόμη καὶ τό θαῦμα τῆς πίστεως κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νά τραφεῖ. Καὶ ὄχι μόνο. Ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νά βρεῖ δικαιοσύνη σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στήν τροφή. Ἡ ἐπιβίωση μπαίνει πιό πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Κάποτε καὶ ἡ ἀπληστία. Στὴν περίπτωση τῶν πρώτων χριστιανῶν μπαίνει ὁ ἐθνικισμός. Ἡ διαφορετικότητα. Ἡ αἴσθηση ὅτι οἱ ἐλληνόφωνοι δέν εἶναι τόσο δικοί μας ὅσο οἱ ἐβραιοί. Καὶ γίνονται διακρίσεις, οἱ ὁποῖες ἀπειλοῦν τὴν ἐνότητα. Ἀπειλοῦν καὶ τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι πρίζονται νά ἐγκαταλείψουν τό ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ νά διακονοῦν τίς διανομές τῶν τροφίμων. Αὐτό πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐνότητα καὶ εἶναι σημεῖο τῆς, ἀπειλεῖ νά ὑποσκάψει καὶ νά διαλύσει τὴν κοινότητα. Ἀπὸ σημεῖο γίνεται σημαία.

Ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος

Γιατί ὅμως αὕτη ἡ παραθεώρηση; Προφανῶς καὶ δέν φταίει ἡ πίστη. Εἶναι ὅμως δεδομένο ὅτι ἡ πίστη στήν πρώτη Ἐκκλησία δέν ἦταν ἐκ φύσεως στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐξ ἐπιλογῆς. Δέν εἶχαν μεγαλώσει μ' αὕτη, ἀλλὰ τὴν βρῆκαν στήν πορεία τῆς ζωῆς τους. Ἦταν διαμορφωμένες οἱ προσωπικότητες, οἱ ἀνάγκες τους, ὁ τρόπος τους. Ἡ πίστη ἔρχεται νά δώσει μιὰ νέα ἀφετηρία στή ζωή τους. Ἐχοντας συναντήσει τὸν Χριστό καλοῦνται νά ξαναχτίσουν τὸν ἑαυτό τους. Καὶ δέν ἀρκεῖ ὁ ἐνθουσια-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται οἱ ἐλληνόφωνοι ἐναντίον τῶν ἐντόπιων ἐβραιοφώνων πιστῶν, μέ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι στὴν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων παραγκωνίζονταν οἱ χῆρες τους. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι προσκάλεσαν ὅλους τοὺς μαθητές καὶ εἶπαν: Δέν εἶναι σωστό νὰ ἀφήσουμε ἐμεῖς τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀσχολοῦμαστε μέ τὸ συσσίτιο. Ἐπιλέξατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρες ἀπὸ σᾶς, πού ἔχουν καλὴ φήμη καὶ εἶναι πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους θὰ ἐγκαταστήσουμε σέ αὐτό τὸ ἔργο, ἐνῶ ἐμεῖς θὰ ἀφοσιωθοῦμε στὴ λατρεία καὶ στοῦ λειτούργημα τοῦ κηρύγματος. Ὁ λόγος αὐτός τῶν ἀποστόλων ἄρесе σέ ὅλο τὸ πλῆθος, καὶ ἐξέλεξαν τὸν Στέφανο, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὸν Φίλιππο, τὸν Πρόχορο, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενά καὶ τὸν Νικόλαο, προσήλυτο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, τοὺς παρουσίασαν δέ στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, τοὺς χειροθέτησαν. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διαδιδόταν καὶ μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν πάρα πολὺ στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ πάρα πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τὴν πίστη.

(Απὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σμός. Χρειάζεται πνευματικὴ ἐργασία, γιὰ νὰ φύγει ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Διότι σημάδι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσο ἡ ἔγνοια γιὰ ἐπιβίωση, ὅσο καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν ἀνθρώπων σέ οἰκείους καὶ ξένους. Σημάδι τῆς πίστεως εἶναι ἡ κοινωνία μέ τὸν Χριστό ὡς ἄρτο τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἐνότητα πού καταργεῖ κάθε διαχωρισμό. Ἄν ὁ Χριστός εἶναι ἡ προτεραιότητα, τότε ἡ πίστη νικᾷ καὶ τὸν πειρασμό. Στὴν περίπτωση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας αὐτὸ δέν κατέστη τελικὰ ἐφικτό καὶ γι' αὐτὸ οἱ Ἀπόστολοι προχωροῦν στὴν πρακτικὴ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων, δίνοντας στὴν Ἐκκλησία θεσμούς, ὅπως αὐτὸς τῶν ἐπὶ διακόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ μεριμνοῦν γιὰ τὴ δικαιοσύνη στοῦ ζήτημα τῆς ἐπιβίωσης καὶ διὰ τῆς αὐθεντίας πού προήλθε ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ ἐκλογή, θὰ διασφαλίσουν τὴν ἐνότητα.

Συγκατάβαση καὶ ἀλήθεια

Ἡ κίνηση αὐτὴ δείχνει τὴ συγκατάβαση τῆς πίστεως στὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Δέν προσποιοῦνται οἱ Ἀπόστολοι ὅτι δέν εἶναι σημαντικό τὸ πρόβλημα, οὔτε ὅτι ζοῦν σέ ἕναν ἰδανικὸ κόσμο. Ξέρουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦν πολὺ γιὰ νὰ νικήσουν τὸν παλαιὸ ἐαυτό τους. Γι' αὐτὸ καὶ δείχνουν τί εἶναι σημαντικό καὶ τί ὄχι, ἀλλὰ καὶ λύνουν τὸ πρόβλημα. Ὁ ἀγώνας ὅμως γιὰ νὰ εἶναι ἡ πίστη πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη δέν σταματᾷ. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ἤξερε ὅτι ἀπευθύνεται στὸν ἄνθρωπο. Αὐτόν πού νικιέται ἀπὸ τοὺς πειρασμούς. Αὐτόν πού ἔχει ὅριο-

16 Μαΐου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ
νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).
Ήχος: β΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Απόστολος: Πράξ. στ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Απόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

θετήσῃ τήν ὑπαρξή του μέ τέτοιον τρόπο, ὥστε νά προηγεῖται ὁ ἑαυτός
του καί μετά νά ἀκολουθεῖ ἡ σχέση μέ τόν Θεό. Καί ὁ Χριστός διά τῆς
Ἐκκλησίας συγκαταβαίνει, ἀλλά καί δείχνει τήν ἀλήθεια.

Τό ἐρώτημα ἔρχεται καί σέ μᾶς. Ἀποκτήσαμε τήν πίστη ἀπό τήν ἀρχή
τῆς ζωῆς μας καί ὄχι ἀπό μεταστροφή. Παρόλα αὐτά, κι ἐμεῖς γογγύζου-
με διότι βλέπουμε τή ζωή στήν προοπτική τῆς ἐπιβίωσης, τῶν δικαιωμά-
των, τῶν ἀναγκῶν μας, τῆς διαφορετικότητάς μας, δηλαδή στήν προο-
πτική τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Γι΄ αὐτό χρειάζεται νά ἐμπιστευόμαστε
τήν Ἐκκλησία ὡς θεσμό ἡ ὁποία ἀγιάζεται καί ἀγιάζει. Νά μή χρησιμοποιοῦ-
με ὡς πρόφασιν τήν ἀπουσία τελειότητας τῶν ἄλλων, ἀλλά μέ ταπει-
νώσιν νά παραμένουμε ἐνταγμένοι στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μέ ἐμπι-
στοσύνη καί ὑπομονή νά βρίσκουμε τόν δρόμο μας. Γιά νά μή νικᾷ ὁ γογ-
γυσμός, ἀλλά ἡ διάθεση γιά ἐνότητα καί ζωή μέ τήν ὄντως Ζωή. Χριστός
ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΛΕΟΣ ΚΑΙ ΙΚΕΣΙΑ - Μέ τούς Ἁγίους τῆς Εὐβοίας

1821 - 2021

Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr